

ಪುನೀತ್
ಅವರೊಂದಿಗೆ
ಲೇಖಕಿ

ಎ

ನ್ನ ಅವರ ಒಡನಾಟ ಹಳೆಯದೇ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅದು ಬಹಳ ಹಳೆಯದೇ. ಮಿಕ್ಕ ಹೀರೋಗಳಂತೆ ಒಂದು ಹಿಟ್ ಸಿನಿಮಾದೊಂದಿಗೆ ನಮಗೆ ಪರಿಚಯವಾದವರಲ್ಲ ಅವರು. 'ದೊಡ್ಡನ'ಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲೇ ಆ ಹುಡುಗ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದಾಡುತ್ತಿರುವ ಅನುಭವ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ತಂದೆಯ ನೆರಳಿನಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ, ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಅಪ್ಪು.

ಹೊರಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಕರುಹಾಕಿದ ಹಸು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್ ಈ ಹುಡುಗನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಡಿಲಿಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿಂದ ಅವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಪರದೆಯ ಮೇಲೂ ಯಾವಾಗ ಬಂದ್ರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕೊನೆಯ ಮಗನನ್ನು ಬಿಟ್ಟರಲ್ಲಾಗದೆ ಎಲ್ಲೇ ಶೂಟಿಂಗ್ ಹೋದರೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ ಅಣ್ಣಾವು. ಅಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ತರಬೇತಿಯೂ ಆಗಿತ್ತೇನೋ. ಅವರ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೇ ಸಣ್ಣ ಮಗುವಿನ ಪಾತ್ರವಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅಪ್ಪು 'ನಾನು...' ಅಂತ ಕೈ ಎತ್ತುವಷ್ಟು ನೀರಲಿನ ಮೀನಿನಂತಹ ಸಹಜ ನಟನಾದರು.

ಒಂದು ರೀತಿ ಅಣ್ಣಾವು ಮನೆ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಮಧ್ಯಮವರ್ಗದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಮನೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೂ ಅಪ್ಪು-ಅಮ್ಮ, ಅಣ್ಣ-ತಂಗಿ, ಅತ್ತೆ-ಮಾವ, ಅಜ್ಜಿ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಹೀಗೆ... ಅವರೆಲ್ಲರ ಪರಿಚಯವೂ ನಮಗಿತ್ತು. 'ಅವರ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಂತೆ', 'ದೊಡ್ಡೋಳಿಗೆ ಮಗುವಾಯ್ತಂತೆ', 'ಚಿಕ್ಕೋನು ಈಗ ಕಾಲೇಜಂತೆ' ಎಂದು ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅವರ ಮನೆಯ ಪ್ರತಿ ವಿಷಯ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ನಡೆದಂತೆ. ಹಾಗಾಗಿ 'ಅಪ್ಪು' ನಮ್ಮ ಯೋಚನೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ಸಹಜ ವಿಸ್ತರಣೆಯೇ ಆಗಿಹೋಗಿದ್ದರು.

ಹಾಗೆಯೇ ಪರದೆ ಮೇಲೆ ಹೀರೂ ಆಗಿ ಬಂದ್ರು. ಬಂದದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯ್ತೇನೋ ಅನ್ನೋದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇನ್ನೂ ಬೇಗ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಲು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಪರಿಚಯದ ಮೊದಲ ಗಳಿಗೆ

ಇವರನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಇವರೊಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅನ್ನೋ ಕಲ್ಪನೆಯೂ ನನಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನದು ಜಾಹೀರಾತು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಫೋಟೋಗ್ರಫಿ ಕೆಲಸ. ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪುಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಇವರಿದ್ದರೂ ಒಂದುದಿನ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು ಅನ್ನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ದಿನವೂ ಬಂತು.

ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಸಿನಿಮಾ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಷಿಟಿ ಸ್ಟಿಲ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಒದಗಿ ಬಂತು. ಮೊದಲಿನ ಒಂದೆರಡು ಸಿನಿಮಾಗೆ ಬಹಳ ಹೆಸರೂ ಬಂತು. ನಂತರ 'ಸೌತ್ ಸ್ಟೋಪ್' ಅನ್ನುವ ಒಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಕವರ್ ಪೇಜ್ ಶೂಟ್ ಮಾಡುವ ಅವಕಾಶ ಬಂತು.

ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಅಪ್ಪು, ತಮ್ಮ ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ನಿಸಾನ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕೋಣನಕುಂಟೆಯ ನನ್ನ ಸ್ವುದಿಯೊ ಮುಂದೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ, 'ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೀವಿ ನಾವು?' ಅಂತ ಡ್ರೈವರ್ ಅನ್ನು ಕೇಳುವ ದನಿ ನನಗೂ ಕೇಳಿಸಿತು. ಸದಾಶಿವ ನಗರದಿಂದ ಕೋಣನಕುಂಟೆ ಬಹಳ ದೂರವೇ. ಮೆಟ್ರೋದ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋದೇ ಕಷ್ಟ. ಅಪ್ಪು ದೂರ ಬರೀ ಫೋಟೋಶೂಟ್‌ಗೆ ಬಂದ ಅವರಿಗೆ ಹಾಗನ್ನಿಸಿದ್ದು ಸಹಜ. ಅವರು ಬರ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವ ಅನುಮಾನದ ನಡುವೆಯೇ ಬಂದಿಳಿದಿದ್ದರು.

ನಾನೇ ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಹೋಗಿ 'ನಮಸ್ಕಾರ' ಎಂದು ಕೈ ಮುಗಿದೆ. ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಶೂಟ್ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲೇ ಇಲ್ಲ ಅವರು. ಅವರು ಇರುವುದೇ ಹಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ನಾನೂ ಕೂಡ ಒಬ್ಬ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫರ್ ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿದ್ದೆ. ನಡುವೆ ಅವರು ಡ್ರೈವ್ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಹೊರಗೆ ಬಂದವರೇ, 'ನಿಮಗೆ ಕನ್ನಡ ಬರುತ್ತಾ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ. 'ಹೌದು ಸಾರ್. ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ನಂಟು, ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪಾಜಿಯೊಂದಿಗಿನ ನಂಟು ಎಲ್ಲಾ ಬಹಳ ಆಳವಾದದ್ದು' ಎಂದೆ. 'ಅಯ್ಯೋ, ನೀವೆಲ್ಲೋ ನಾರ್ತ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಅಂದುಕೊಂಡೆ' ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದೆಕೆದು ಕುಲುಕಿದರು. ಆ ನಂತರದ ಶೂಟ್ ಸರಾಗವಾಯ್ತು. ಅವತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಪರಿಚಯವಾದರು ಪುನೀತ್ ರಾಜ್‌ಕುಮಾರ್.

ಆ ನಂತರ ಅನಾವರಣಗೊಂಡ ಪುನೀತ್ ಈಗಲೂ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಂತರದ್ದು 'ಜಾಕಿ' ಸಿನಿಮಾ ಫೋಟೋಶೂಟ್. ಅದು ಹಿಟ್ ಆದ ನಂತರ ಅವರ ಬಹಳಷ್ಟು ಸಿನಿಮಾ ಮತ್ತು ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿ, ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು.

ಮಗುಸಹಜ ಕುತೂಹಲ

ಅವರ ಸರಳತೆ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅದು ಅವರಿಗೆ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ಬಳುವಳಿ. ಅದನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಮಾತು
ಮೆಲುಕು

ನೀವು ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಳ್ಳೆಯ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನೀವೇನೂ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಟಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದನ್ನು ಬಯಸದೇ ಇದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಇದನ್ನು ಅಪ್ಪಾಜಿ ತುಂಬ ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.